

Pro memoria.

W sprawie nominacji Biskupa Bandurskiego.

Warszawa dn. I grudnia 1918 r.

Ponieważ moralne oddziaływanie na wojsko jest czynnikiem pierwszorzędnego znaczenia, przeto wskazane jest rychłe powołanie biskupa wojsk polskich. Tutaj primo loco nasuwa się osoba biskupa Bandurskiego. Bandurski był pierwszym i ostatnim biskupem, który odrazu w najcięższych czasach po stronie legjonów stanął i z niezwykłą energją starał się spełniać obowiązki ich pierwszego dusz-pasterza. Był dwukrotnie na froncie, poświęcał cmentarze, po rozluźnionych już stosunkach w legjonach, był w Racławicach i tam w przemowie swojej stanął z właściwym sobie zapalem po stronie komendanta. Obecnie biskup Bandurski znajduje się w Wiedniu w położeniu materialnem bardzo ciężkiem. Od czasu do czasu wyjeżdża do obozu jeńców. W Warszawie i wogóle w Królestwie może odegrać poważną rolę wobec młodych żołnierzy, na których jego ekstatyczna retoryka wywiera potężny wpływ.

Dlatego szybkie sprowadzenie biskupa Bandurskiego do Warszawy i mianowanie go biskupem polowym jest rzeczą dużej wagi.

